

[Ministeren for Sundhedsvæsen.] forekommer mig, at selve Fæledhospitalets Oprettelse viser, at man dog ogsaa fra den Side, som det ærede Medlem Hr. Hauge og det ærede Medlem Fru Elna Munch tilhører, i hvert Fald i Perioder har kunnet se fornuftigt paa det militære Hospitalsvæsen.

Da det besluttedes at bygge Fæledhospitalet, var vi inde i Situationen under Verdenskrigen, og naar de to ærede Medlemmer mener, at vi allerede nu kan undvære dette Hospital, som man den Gang selv byggede eller foreslog at bygge, siger de dermed eo ipso, at en Situation som den i 1916—17 aldrig vil kunne indtræffe igen; kun under Forudsætning af, at en saadan Situation ikke vil kunne indtræffe igen, vil det være forsvarligt ikke at anvende det nyopførte Militærhospital.

Det ærede Medlem Hr. Hauge siger saa, at vi har det store Epidemihospital at falde tilbage paa, og det ærede Medlem søgte at dokumentere ved nogle Tal ikke alene, at dette Hospital er alt for stort til sin Anvendelse, men ogsaa vil være tilstrækkeligt til at erstatte Fæledhospitalet. Det ærede Medlem begik imidlertid her en Fejl, han regnede med Gennemsnitsbelægningen paa Epidemihospitalet; men det ærede Medlem syntes at gaa ud fra, at saafremt der er adskillig flere Pladser paa et Epidemihospital end Gennemsnitsbelægningen, er Hospitalet saa meget for stort, som de tilsyneladende overflødige Pladser angiver. Det ærede Medlem maa imidlertid erindre, at Epidemier optræder i Perioder, og Epidemier optræder med vekslende Styrke, saa at ethvert Epidemihospital maa bygges med langt flere Pladser, end Gennemsnitsbelægningen angiver. I Perioder, hvor store Epidemier optræder, kan Belægningen naa op til 20 Gange Gennemsnitsbelægningen, og de Tal, som det ærede Medlem regner med, er derfor slet ikke noget værd.

Fra Sundhedsministeriets Side har man nu en særlig Interesse i Forsvarsministerens Plan. Som ærede Medlemmer vil have været opmærksomme paa, er der til Anvendelse for Invalideforsikringsretten afsat 30, eventuelt 40 Pladser paa Militærhospitalet. Dette er i høj Grad sket efter Sundhedsministeriets Ønske. Der er gentagne Gange baade i Marts 1926 og i Februar 1927 kommet Henvendelser fra Invalideforsikringsfonden og Invalideforsikringsretten om, at der oprettes et lille særligt Hospital til Anvendelse for Invalidretten.

Det er jo saaledes, at Rettens Læger i mange Tilfælde, næsten i alle Tilfælde, skal tage Standpunkt til deres Kendelser

paa Basis af en eller flere Lægeerklæringer. I mange Tilfælde lader dette sig meget vel gøre, men der findes blandt Ansøgerne talrige Tilfælde, hvor Afgørelserne er særdeles vanskelige og ikke kan afsiges med nogen Sikkerhed, uden at Rettens Læger har personligt Kendskab til den paagældende Patient. Man ønsker derfor at faa en mindre Afdeling til Raadighed, hvor Rettens Læger kan undersøge de Patienter, der frembyder Vanskelighed. Ved Indrettelsen af en lille Afdeling for Invalider paa Militærhospitalet imødekommes dette særdeles velbegrundede Ønske, og Indrettelsen af en Afdeling der har sine store Fordele.

Militærhospitalet har, under Hensyn til Indkaldelsen af forskellige Styrker, til Tider større Brug, til andre Tider mindre Brug for Hospitalsplads, medens Invalideforsikringen kan variere sit Behov efter Pladser, eftersom der er ledige Pladser; paa en Tid, hvor der er faa Pladser, kan man tage færre Patienter til Undersøgelse og omvendt. Jeg er derfor særdeles tilfreds med, at den højtærede Forsvarsminister ved sit Forslag har imødekommet dette Ønske om Oprettelse af en mindre Afdeling til Anvendelse for Invaliderne. Invalideforsikringsafdelingen faar derved Fordelen af et stort og velindrettet Hospital, af at kunne benytte dets Laboratorier, Røntgenafdeling o. s. v., den kan nyde godt af Sygeplejen og faa Kost og Vask besørget paa det store Hospital uden selv at have særlige Udgifter dertil.

Der er under Behandlingen fremkommet adskillige Udtalelser, hvad der jo kun er naturligt, med Hensyn til Rigshospitalet, og jeg vil i den Anledning gerne have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger. Det er jo rigtigt, at der fra Rigshospitalet har været stærke Ønsker om at kunne gøre Brug af det nye Militærhospital til Rigshospitalets særlige Formaal. Rigshospitalets Ønsker har været at faa oprettet en Sindssygeafdeling, en Nerveafdeling og endvidere at faa udvidet sin Øreafdeling og sine Poliklinikker og dertil at benytte Militærhospitalet. Naar man fra Rigshospitalets Side har ønsket dette, er det ikke, fordi man mener, at der derved fremkommer en ideal Løsning eller noget, der nærmer sig dertil; men det er, fordi man fra Rigshospitalets Side har set en Mulighed, en Nødhjælp til at faa sine Ønsker opfyldt. Men det forekommer mig, at naar dette Militærhospital er bygget for Militæret og bygget under en Situation, hvor man fra alle Sider saa klart paa, at vi var nødt til at have et militært Hospitalsvæsen, maa Militærvæsenets Ønsker gaa